

(Kort bemærkning).

**Bruno Jerup (EL):**

Først til hr. Frank Dahlgaard, og til hans spørgsmål om, hvorvidt eleverne, forældrene og de studerende kræver faglighed, eller om de kræver pædagogiske færdigheder, vil jeg sige, at de vel kræver begge dele.

Jeg forstod godt af hr. Frank Dahlgaards indlæg tidligere i debatten, at han mente, at det primært var nogle andre elementer, de havde krævet, og at de ikke havde stillet krav om, at det også skulle være noget pædagogisk-psykologisk, men det mener jeg ikke. Det er i hvert fald ikke de meldinger, jeg har hørt fra dem, jeg har snakket med i forskellige sammenhænge. Det er muligvis, fordi jeg snakker med nogle andre, men det kan også være, at vi bare hører noget forskelligt, alt efter hvem de snakker med. Det er den ene ting.

Omkring det praktisk-musiske og om, hvorvidt det er en forringelse, kan jeg sige, at det må komme an på en diskussion i udvalget. Jeg vil da gerne lade det indgå i den diskussion i udvalget med både hr. Hans Peter Baadsgaard og fru Anne Baastrup. Vi kan ikke se andet, end at det, sådan som det ligger nu, ligner en forringelse, for det bliver ikke helt det samme, om man kan putte det ind i de enkelte fag, eller om man har det som et selvstændigt element.

Vi er af den opfattelse, at det praktisk-musiske faktisk er et element, som kan bruges som basiselement i en lang række fag, lige såvel som informationsteknologien og andre ting, som i virkeligheden er sådan nogle tværgående problemstillinger, som man ikke sådan kan isolere, som et linjefag. Jeg ved ikke, om det så kan lade sig gøre at få det inkorporeret, man kan i hvert fald sige, at hvis det skal puttes ind i de nuværende linjefag, så tager det jo i hvert fald i hr. Frank Dahlgaards sprogbrug tid fra det, der i øvrigt er, for så er det jo i virkeligheden en ned-sættelse af den tid, der i øvrigt er tilbage. Jeg kan i hvert fald godt frygte, at det, der sker, er, at det praktisk-musiske element, hvis det skal puttes ind i fagene, vil blive skubbet helt i baggrunden eller vil få en meget sekundær position. Men det må jo være en diskussion, vi må prøve at gå videre med i udvalget.

(Kort bemærkning).

**Frank Dahlgaard (KF):**

Jeg ved ikke, i hvilke kredse hr. Bruno Jerup færdes. Det kan ikke være i det danske samfund, hvor kritikken mod folkeskolen massivt

og entydigt har været rettet mod manglende faglig ballast, og hvor de lærerstuderende selv siger: Vi vil have mere dér, og vi vil have mere praktik. Det er ikke mere teoretisk pædagogik, didaktik og psykologi, der er brug for.

Hr. Bruno Jerups svar til mig giver mig lyst til at citere, hvad der står på den her lille Gajol-æske, hvis jeg må citere Pythagoras. Der står: Vær tavs eller sig noget, der er bedre end tavshed.

**Addi Andersen (CD):**

Da undervisningsministeren meldte ud med, at han ville ændre læreruddannelsen, så lærerne bliver dygtigere i deres fag, syntes vi i CD, det lød godt, da undervisning af børn og unge altid har haft en høj prioritering i vores politik.

Vi ved jo godt, det står og falder med, at lærerne er dygtige og forstår at undervise eleverne, hvad enten disse er bogligt dygtige eller har andre kvaliteter. Det kunne man bl.a. opnå ved at give færre obligatoriske fag og flere linjefag. Herved kunne lærerne også blive fri for at være en slags pædagogiske blæksprutter og undervise i så mange fag. Fint nok for CD, at det er faglærerprincippet, der stod for fald til fordel for mere kvalitet.

Fra Seminarierådet kom der forslag om at tildele tid til et større speciale og fordybelseselement. Det lød også godt i vores ører. Det var bestemt også en rigtig tanke, der lå bag forslaget om en skoleperiode på en to-tre måneder. I CD var vi skeptiske, ikke over for tanken, men over for, om det kunne lade sig gøre i praksis. Det ved vi nu, at det ikke kan. Tiden til det større speciale er også væk, fordi det endelige lovfor-slag må økonomisere for at holde uddannelses-tiden fast på de fire år.

Men lad mig vende tilbage til det faglige. Lovforslaget hæver ganske vist niveauet ved at sige fire fag på linjefagsniveau i stedet for nu kun to, men ser man isoleret på det enkelte linjefag, er de 0,6 årsværk fastholdt, selv om man vil styrke det didaktiske og overføre noget fra det pædagogiske område til linjefagene. Det er fint nok, det er CD enige i, men jeg har svært ved at se, hvordan det fag-faglige så samtidig kan styrkes uden at hæve de 0,6 årsværk og enten forlænge uddannelses-tiden eller skære antallet af linjefag ned til i alt tre. Man kan nu engang ikke både blæse og have mel i munden. Hvis man vil have de kvalitetsforbedringer, der er talt så meget om fra alle kanter, så får man det ikke forærende.